

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Výbor pro rozpočtovou kontrolu

2013/2277(INI)

6. 2. 2014

STANOVISKO

Výboru pro rozpočtovou kontrolu

pro Hospodářský a měnový výbor

k vyšetřovací zprávě o úloze a operacích „trojky“ (ECB, Komise a MMF)
s ohledem na země zapojené do programu eurozóny
(2013/2277(INI))

Navrhovatel: Michael Theurer

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pro rozpočtovou kontrolu vyzývá Hospodářský a měnový výbor jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. zdůrazňuje, že v době, kdy začínala finanční krize, porušovalo 16 ze 17 členských států eurozóny maastrichtská kritéria; připomíná, že je důležité, aby členské státy dodržovaly evropské právní předpisy; je přesvědčen, že je třeba posílit mechanismy rozpočtové kontroly s cílem provádět politiku stanovenou v Lisabonské strategii a strategii Evropa 2020 zaměřenou na vytváření pracovních míst a dosažení růstu v eurozóně; zdůrazňuje, že Unie selhala a neposkytla účinná včasná varování ani nepřijala související opatření ve věci nadměrných akumulovaných schodků zemí, na které měla krizi dopad, a nedisponovala řádnými monitorovacími mechanismy pro dohled nad těmito zeměmi;
2. uznává, že evropští daňoví poplatníci prokázali značnou solidaritu se zeměmi postiženými krizí a že tyto země vyvinuly velké úsilí, pokud jde o řešení strukturálních problémů;
3. poukazuje na to, že závazek k provádění strukturálních reforem je základní podmínkou pro získání finanční podpory v eurozóně;
4. zdůrazňuje, že demokratická legitimita jednání trojky a rozhodnutí Euroskupiny nemají velkou váhu a je třeba je posílit, přičemž je třeba zohlednit, že trojka je čistě technickým subjektem;
5. je přesvědčen, že programy makroekonomických změn je třeba posoudit rovněž s ohledem na další zlepšení právních a institucionálních ustanovení zajišťujících účinnější systém rozpočtové kontroly;
6. očekává, že vnitrostátní kontrolní úřady se v plném rozsahu ujmou svých povinností, pokud jde o ověřování legality a správnosti finančních operací a účinnosti systému dohledu a kontroly; v této souvislosti vyzývá nejvyšší kontrolní úřady, aby posílily svou spolupráci, především pokud jde o výměnu osvědčených postupů;
7. vyzývá členské státy, aby v rámci vládních organizací a centrálních bank posílily odborné zázemí, aby se snížily výdaje za externí poradenství;
8. zdůrazňuje, že Evropský mechanismus stability (ESM), což je mezinárodní organizace se sídlem v Lucemburku, která funguje jako stálý zdroj finanční pomoci pro členské státy s finančními problémy a má maximální úvěrovou kapacitu 500 milionů EUR, by měl přímo podléhat kontrole Parlamentu; očekává, že každých šest měsíců ESM předloží příslušným výborům Parlamentu úplnou zprávu o své činnosti; jednoznačně v této souvislosti doporučuje, aby evropský mechanismus stability převzal metodu řízení v rámci Společenství, jak stanoví Smlouva o evropském mechanismu stability; požaduje rovněž, aby se Evropský mechanismus stability zodpovídal Parlamentu;
9. kritizuje skutečnost, že ve Smlouvě o ESM chybí dostatečná ustanovení o zajištění efektivního externího auditu; vyjadřuje politování nad tím, že v souladu s článkem 24 (týkajícím se Rady auditorů) stanov Smlouvy může Účetní dvůr nominovat pouze jednoho

člena, zatímco předseda může navrhnout dva;

10. je znepokojen ustanovením čl. 24 odst. 6 stanov Smlouvy, podle něhož je stanovena pouze povinnost informovat Parlament zasláním výroční zprávy Rady auditorů; zdůrazňuje právo Parlamentu projednat výroční zprávu s Radou auditorů za přítomnosti Rady guvernérů ESM;
11. očekává, že Komise, Rada a členské státy vytvoří soudržnou a silnou politiku zaměřenou na boj proti daňovým únikům (včetně úniků v oblasti DPH) a daňovým podvodům, včetně okamžitých koordinovaných opatření proti offshorovým finančním operacím a daňovým rájům;
12. zdůrazňuje, že míry spolufinancování strukturálních fondů EU byly navýšeny na 95 % v případě některých členských států, které byly nejvíce krizí postiženy a obdržely finanční pomoc v rámci ozdravného programu; zdůrazňuje, že místní a vnitrostátní správní orgány musí být posíleny, aby byly schopny provádět právní předpisy a programy EU a urychlilo se tak čerpání strukturálních fondů;
13. vyjadřuje politování nad nedostatečnými výsledky Lisabonské strategie a připomíná, že by se pomoc EU měla zaměřit na růst a zaměstnanost;
14. všimá si požadavků na zřízení Evropského měnového fondu (EMF), který by nahradil trojku a Evropský mechanismus stability (ESM); domnívá se, že takovýto Evropský měnový fond by bylo nutné zřídit za využití nástrojů EU, avšak financovat by ho měli daňoví poplatníci z členských států; poukazuje na význam, který má důvěryhodné a nezávislé krizové řízení; považuje proto za prioritu, aby MMF byl i nadále zapojen do řešení evropské krize.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	22.1.2014
Výsledek konečného hlasování	+: 21 -: 2 0: 1
Členové přítomní při konečném hlasování	Marta Andreasen, Jean-Pierre Audy, Inés Ayala Sender, Tamás Deutsch, Martin Ehrenhauser, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Cătălin Sorin Ivan, Monica Luisa Macovei, Monika Panayotova, Petri Sarvamaa, Theodoros Skylakakis, Søren Bo Søndergaard, Michael Theurer
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Thijs Berman, Barbara Weiler
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Emer Costello, Jürgen Creutzmann, Albert Deß, Ismail Ertug, Richard Falbr, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Teresa Jiménez-Becerril Barrio